

rim je že greben zrastel). Kako lepo hvaležna se kaže nemška Scherschekotova rodbina proti Slovencem, kateri so nji celo premoženje skupaj nanosili, kaže sledeči slučaj: Na dan glavne skupščine družbe sv. Cirila in Metoda je bil ves trg v narodnih zastavah razen hiše trgovca Scheschkerko. Prednost tega trgovca je bila celo toliko, da so klicali iz njegove hiše zvečer na mimoidoče slovenske goste: „Pereat narod!“ „Pereat Slovenci!“ S tem je hotel bržkone povedati, da on od Slovencev, katere zaničuje, nemara, da bi nosili svoj denar v njegovo prodajalno. Je že dobro. Pisec teh vrst je sklenil, da ne prestopi več praga njegove prodajalne, ampak bo šel vedno v Kavčičevo, katera rodbina je že mnogo, mnogo storila za slovenski narod v vsakem oziru, kar je tudi mnogim znano. Ljudstvo premalo zahaja v to trgovino. Kavčič namreč nima navade, da bi vsako ženo, katera nese kaj prodajat ali kupovat, pristregel. Narodna trgovina Kavčičeva hoče namreč na doštosten način kupčevati. Vsi šentjurski narodni buditelji bi morali zagnati več agitacije za procvit narodne trgovine. Dalje imamo slovenske trgovine „Zadruga“ in F. Kartin. K tem zahajajmo! Na svojem magacinu se drzne imeti Scheschkerko nemški napis. Pred par dnevi je nekdo ta napis zamazal z blatom. Hitro se je vpeljala preiskava zoper kriveca. In glej! Kar na mah sta bila na sumu dva narodna mladeniča. Sedaj pa je dokazano, da je to storil posilnemški fant, katerega cela občina pozna kot „Heil und Sieg“ kričača. In ta narodni odpadnik si drzne obdolžiti narodne mladeniče takega čina, medtem ko je bil ta človek najbrž podkupljen od nemčurjev, da bi potem lahko nemčurji obdolžili Slovence tega čina. In ta človek, ki vsaki dan jeclja po št. Juriju svoj „Heil und Sieg“ trdi, da živi od Nemcev. Sedaj je pa vprašanje, na kakšen način? Stvar je takšna: Gornještajerski kravji barantači so prišli par let zmiraj v št. Jurij krave kupovat, in ta šentjurski Nemec je ujam bil za mešetarja, a to je bilo kmalu pri koncu. Kravji barantači ne marajo več tega „Heil und Sieg“ kričača za mešetarja. Ker pa sedaj nima drugega posla, pa po št. Juriju „Heil und Sieg“ kriči. Ali ni dosti, ako na mimogredoče slovenske goste kričijo Scheschkerki „Pereat narod!“ „Pereat Slovenci!“ Ne! Se sumijo jih podlih činov, medtem ko je njihov pristaš to storil. Temu mora biti konec!

Iz Trbovelj na Videm. V predzadnji številki 38. je bila kratka notica iz Vidma, ki pa ni resnična. Da ni resnična, se sprevidi že iz tega; da se pisec ni upal podpisati. Odgovarjam pa na njo sledeče: Pisec je poročal neresnico bržkone krivo poučen od enega izmed istih peklenskih obrekovalcev, ki so meseca maja proti meni hoteli povzročiti celo akcijo, katera jim je pa popolnoma izpodletela. Sicer pa še tudi tukaj ni govorenja zadnja beseda. Še zna marsikdo občutiti kaj britkega. V notici je neresnično, da bi posestnik stanoval blizu Trbovelj, ampak jaz podpisani stanujem sredi Trbovelj in sem celo najbližji sosed farne cerkve. Javno govori neresnico, ki se predrzne trditi, da imam jaz za oskrbnika najzagrizenejšega „Štajercijanca“. Ampak resnica je ta: Oskrbnik mojih posestev je Maks Omerzu, eden izmed istih neresčnih „videmskih tolovajev“, ki so cele štiri mesece po nedolžnem predsedeli v preiskovalnem zaporu. Ta je bil 17. maja aretiran in je sredi meseca septembra, ko je prišel iz zapora, nastopil zopet svojo službo. Ta „Štajerca“ nima in bi ga tudi ne smel imeti. Od 17. maja do 15. sept. pa je vodil posestvo pod-

je za me bila največja sreča, da me ni hotela. A da se danes lahko smejem in sem vesel, se imam zahvaliti samo tebi, in za to ti obljubim, da nikdar nočem vzeti drugega kočijaža kakor tebe. A sedaj še eno čašico in vzklikniva: Živijo številka 79, ki donaša srečo v Naraničevo hišo!

pisani sam. Dajal je iz Trbovelj na Videm pismena naročila. Njegov majer Gril pa jih je izvrševal. Tu konstatiram, da je Gril le majer in ne oskrbnik; drugič pa, da še ta Gril nobenega časopisa nima. V času, ko je bil moj oskrbnik v preiskovalnem zaporu, se je vršila na mojih jako obsežnih travnikih dvakrat po pol dneva licitacija trave. To licitacijo sta vodila Alojz Župeve in moj majer Gril. Če je Župeve štajercijanec, podpisani ne ve. Ve pa toliko, da imenovani nikdar njegov oskrbnik bil ni, kar vsakdo lahko zve pri njem, ki želi to zvedeti. Radi dveh poldnevov, za katere sem mu jaz hvaležen, ker mi je storil uslugo, ga pač ne more nikdo smatrati za oskrbnika mojega jako obsežnega posestva. Dopisnika bi pa prav ponižno prosil za ime, ker mu tudi jaz svoje s polnimi črkami naznamim, ki se glasi: Jožef Štribar, I kaplan v Trbovljah in posestnik Rese—Resahof na Vidmu.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

✦ **Poslanec Žičkar.** Pogreb vrliga ljudskega zagovornika dne 2. oktobra na Vidmu je pokazal, kako zelo priljubljen in spoštovan je bil pokojnik pri vseh slojih našega naroda. Dež je lil neprestano, a nihče se ni dal odvrniti, da bi ne bil navzoč pri mrtvaških opravilih in pri pogrebu. Med odličnimi osebami smo videli: državne poslance Robič, Berks, Pfeifer, namestnika deželnega glavarja štajerskega dr. Jurtela, dež. poslanca Kočevarja, okrožnega zdravnika dr. Jankoviča, načelnika okrajnega zastopa kozjanskega Tomažiča i. dr. V cerkvi je govoril ginljivo dr. Medved iz Maribora. Njegov govor princemo v prihodnji številki dobesedno. Sv. mašo je služil in pogreb vodil celjski opat Ogradi ob asistenci župnika Janžeka in duh. svetovalca Zdolška, nekdanjih videmskih kaplanov. Pogreba se je udeležilo 69 duhovnikov in nešteta množica ljudstva. Mile in v srce segajoče so bile besede, s katerimi se je poslovil ob odprtem grobu državni poslanec Robič od pokojnika: „Bil je vesten, ljubezniv mož, za katerim žaluje njegova župnija, žaluje vsa slovenska domovina, posebno pa njegovi politični tovariši, ki vedo ceniti njegovo gorečnost, v kateri je mnogo storil za narodno stvar. Bil je podoben rahlemu potoku, ki mirno teče, a cel kraj stori rodovitno. Časti ni iskal, a veselil se je, če jo je dobil njegov rojak. Bil je neutrujen zastopnik za svoje pravice se borečega naroda. Naj mu plača za njegove zasluge Oni, ki nad nami kraljuje! Počivaj v miru v slovenski zemlji!“ Pri pogrebnih slovesnostih se pevali krasno peveci videmski, krški in brežiški pod vodstvom g. Avgusta Kosa. Vence so položili na grob: „Slovenska zveza“, slovenski deželni poslanci štajerski, „Posojilnica na Vidmu“, občina Videm, Požarna bramba, cerkveno predstojništvo, deželni odbor štajerski, gospa Hočevarjeva, polit. društvo „Sava“, ki mu je bil Žičkar predsednik. Slava Žičkarjevemu spominu!

Zadnja pot v Videm. Pretresljivo je bilo, kako lepo so sprejeli Videmčani svojega župnika in dekana, ko se je zadnjikrat pripeljal iz Dnaja domov — mrtev v krsti. Bilo je v nedeljo dne 1. oktobra ob 10. uri zvečer, ko je prišel vlak s truplom pokojnikovim. Požarniki videmski so prišli po rakev. Pogreb v župnišče je vodil dekan leskovski preč. gospod Švajger. Vse hiše v Vidmu so bile razsvetljene. Ljudstvo je molilo in jokalo. Ob pol 11. uri so truplo položili na pare v župniščen. Pesmi žalostinke so pevali videmski pevci pod večjim vodstvom g. učitelja Jamška.

Imenovan je za uradnega ravnatelja pri okrožni sodnji v Mariboru Karol Šeibl, kancelist v Ptuj.

Poroka. Pri Sv. Magdaleni v Mariboru se je poročil g. Jakob Kršnik, oskrbnik v Pobrežju, z gđ. Faniko Ridl, hčerko posestnika ravnotam. Bog daj srečo in blagoslov! — Dne 2. oktobra se je poročil v Središču g. Ferd. Šprager, učitelj v št. Ilju, z gđ. Mimiko Majcenovič iz Središča. — Poročil se je dne 25. septem. g. Franjo Šauer na Brodeh z gđ. Fino Šentak na Vranskem.

Od finančne službe. Prestavljeni so: respicijent Ozvald Drevenšek iz Ptuja k colinskemu uradu v Gradec, nadpaznik Martin Kovač iz Maribora I v Ptuj kot postajevodja; paznik Tomaž Obrat iz št. Lenarta v Slov. gor. k Sv. Juriju ob Ščavnici, paznik Fr. Zupane od Sv. Jurija ob Ščavnici k Sv. Lenartu v Slov. gor. Na novo so sprejeti pazniki Fr. Ozimič, dodeljen v Maribor in Fr. Haas, dodeljen v Laški trg.

Deželni zbor štajerski bo sklican na pet do šesttedensko delovanje na 10. oktobra t. l.

Mariborske novice. Črnovojniški zavezanci se morajo oglašiti pri magistratu dne 15. 16. 17. in 18. t. m. Tisti, ki te dni nimajo časa, kar pa morajo dokazati, naj se oglašijo dne 25. t. m. — Naš list se tudi prodaja v prodajalni papirja g. H. Krapeka, v Gornji Gospodski ulici. — Ustrelil se je dne 2. t. m. v Studencih sprevednik F. Auer. Mož je rad pil. — Trgatenovo veselico priredi „Bratno in pevsko društvo Maribor“ dne 15. t. m. v vseh gostilniških prostorih Narodnega doma. Veselica se vrši pri vsakem vremenu. — V Mariboru se snuje „Sokol“. Pripravljalni odbor je že izvoljen in pridno na delu. — Pri nadomestni volitvi v štajerski deželni zbor je bil izvoljen dne 30. t. m. študent Wastian. Dobil je od 462 oddanih glasov 457. Če pomislimo, da je v mestu bilo čez tisoč volilcev, je pač bila slaba udeležba. —

Mariborsko vojaško oskrbovališče bo rabilo v času od 2. oktobra do konca decembra 1905: 600 q pšenice, 1600 q rži, 3000 q ovs, 1300 q sena, 200 q slame za steljo in 100 q slame za posteljo. Vse to bo kupilo oskrbovališče naravnost od kmetovalcev. Dotični razglasi se dobe pri zgoraj imenovanem oskrbovališču (Eisenstrasse 16) med uradnimi urami od 8.—12. ure dopol.

Fram. Trgatev se je pričela. Vina bo veliko in dobrega. Pretekli teden je imel mošt 24° sladkorja. Ko bi bilo lepo vreme, bi odslaj imel mošt še več sladkorja. Stari vinogradi hirajo in umirajo. Dne 29. septembra je uradna komisija zasledila trtno uš. — Poljskih pridelkov je tudi precej, posebno lep je krompir. Sadja ni razven kostanjev, katerih je pa navadno veliko, samo da še niso zreli. — Gosp. učitelj Šerbinek si je zgradil krasno dvonadstropno vilo, ki bo kmalu popolnoma dovršena. Prostora bo za več strank. Zgradba je poseben kinč za Fram. Gospod dr. P. Turner se je stalno naselil v svoji prekrasno urejeni vili. Naj bi mnoga leta užival zasluženi pokoj blagi mošt sredi svojih rojakov. Tudi kaplanja je dogotovljena in pomnožuje ter povzdiguje lepoto Fram. To je troje popolnoma novih poslopij. Žal, da nima nobeno kakega napisa, da bi zunanost razodevala slovensko lice. Poglejte naše nasprotnike! Povsod imajo tudi nad blevi po meter dolge nemške napise. In Vas je strah gospoda? Tudi edini narodni trgovec nima napisa! Se tudi bojite? Koga? Nas slovenskih kmetov? Poglejte svojega sosedo! — Čujemo, da se bo vzdramilo naše bratno društvo, ki mirno spi spanje pravičnega. Skrajni čas je pač, da narodno mlačni Fram spet oživi. Tudi nove občinske volitve bomo skoro imeli. — Jako podjetni Framčan, gospod Tomaž Krajnc, ki je Framu preskrbel električno luč, namerava napeljati iz takozvanega „zlatega“ studenca vodovod ter se v ta namen vrši že prihodnji petek komisijoneli ogled. Da bi se uresničil dobrodelni namen! Tudi pokopališče se razširi, da bo še enkrat večje, ter se bo uravnalo po novem pokopa-

lišnem redu. To za danes. Še se smem kaj oglasiti?

Politično društvo za kozjanski okraj priredi dne 15. okt. po večernicah pri g. Gučeku politično zborovanje. Govorili bodo: dr. Jančič, dr. Jančič in dr. Korošec. Slovenci kozjanskega okraja, udeležite se zborovanja v obilnem številu!

Slovensko društvo priredi dne 22. okt. na Činžatu pri g. Berzonelliju politično zborovanje. Govorijo državni in deželni poslanci prof. Robič, dr. Korošec in dr. Dimnik. Dravska dolina, na noge!

Sv. Jurij ob Pesnici. Dne 25. sept. se je v občini Špičnik ohesil 22letni viničarski sin Avg. Lopič. Vzrok je baje nesrečna ljubezen. Pripravljali se je na ta čin že prejšnji dan pri pijači. — V okolici Klanca sta nedavno zgorela dva otroka, tri- in petletni deček. Šla sta pod streho iskat za mater neke reči, ker pa je bilo temno, sta si posvetila z žveplenkami, pri tem pa vžgala streho. Našli so od njiju samo nekoliko ogorelih kosti. Stariši, pazite na otroke!

V Maloharni pri Oplotnici imajo zdaj novo občinsko brv, ker je stara bila več mesecev tako slaba, da je pri belem dnevu bilo za treznega človeka nevarno čez njo hoditi. Vsled tega je tudi 29. avgusta zidar Jakob Perbil v vodo padel in utonil. Naj še sedaj kdo reče, da oplotniški Nemci za občino ne skrbijo!

V Oplotnici si je na dan občinske volitve 31. julija razun mogočnega A. Hudeček in Jonke st. posebne zasluge stekel za nemško in naprednjaško stranko Štefan Založnik, ki se je v prejšnjih letih štel navidezno med Slovence. Celi dragi dan je Pohorcem in domačinom pridigoval, da je izobražen človek, bolj kakor župnik, da si je veliko skušil in marsikaj ve — seveda ker je domačo dvo-razredno šolo komaj dovršil, potem pa je bil hlapec pri svojem stricu — dokler mu tisti ni k lastni biši pomagal — kjer sedaj krčmari in mesari ter se imenitno okoli vozari. Sedaj je postal silno bogat — v besedi. Zmermal je po celi Oplotnici svojega župnika, koji mu ni nič hudega storil, in ker je bil za to tožen, dobil je za to izobraženost na god sv. Mihaela v Konjicah od c. kr. svetovalca dr. Globočnika plače 100 K ali pa deset dni zapora.

Ljutomer. Pri slovesni sv. maši, ki se je služila dne 4. t. m. povodom godu Nj. Veličanstva, presvitlega cesarja Fr. Jožefa I., je otroški pevski zbor, ki sestoji iz izbranih dečkov in deklic Franc-Jožefove šole, dovršeno prednašal težko koralno mašo „De Angelis“, ki je izšla v zalogi graške „Styrie“. Gospodu pevovodji Fr. Zacherlu čestitamo na tem lepem uspehu! — Državni in deželni poslanec c. kr. dvorni svetnik dr. Miroslav Ploj je bil v izvanrednem občnem zboru „Murskega Sokola“ dne 27. sept. izvoljen častnim članom.

Pozor pred agenti! Po Spodnjem Štajerskem hodi neki agent ogrske tvrde Braun, ki priporoča kmetom kose in srpe po jako nizkih cenah. Marsikateri si je že naročil, ter dobil slabo blago, ki je bilo še s to nizko ceno predrago plačano. Pozor torej pred temi agenti!

Iz marnberškega okraja. Poročilo v „Slov. Gospod.“ št. 39 zastran podružnice sv. Cirila in Metoda za vuhredski in marnberški okraj se more v toliko popraviti, da ta podružnica ni spala dolgo zimsko spanje in se ji ne more očitati popolno nedelovanje, ker je vsako leto, odkar obstoji, poslala glavni družbi v Ljubljano večji ali manjši nabrani znesek; tako se je po zadnjem občnem zboru l. 1902 poslalo 36 K 66 v, v letu 1903 se je poslalo 11 K 20 v in lansko leto 1904 je bilo poslanih 14 K 50 v. Prireditve občnega zbora z veselico bi vsled smrti in preselitve skrbnemu odboru napravilo stroške, ki bi presegali dohodke, zato se je odlagalo, dokler jo je izvršil delavni kapelnik tamburaškega društva. V minolem tednu v liberalnem glasilu „Slov. Narod“ priobčeni napad na duhovščino marn-

berškega okraja je bil potemtakem neosnovan in neopravičen, ker je duhovščina delavna na katol. narodnem polju; saj ste v številu ustanovnikov podružnice sv. Cirila in Metoda za marnberški okraj dve tretjini duhovskega stanu. Vrh tega je le poštvalna duhovščina ohranila od pristašev „Slov. Naroda“ združenih z ljutimi marnberškimi „Štajercijanci“ napadeno posojilnico ter je s pomočjo „Gospodarske zveze“ ljubljanske ponesrečeni konsum spremenila v narodno trgovino.

Volitve na Ptujski gori so nemškutarskemu „Štajercu“ popolnoma možgane zmešale. Vendar je toliko pisaril in lagal, a vse skupaj ni nič pomagalo. Sedaj seveda laže, da so njegovi privrženci dobili polovico glasov, dočim so v resnici dobili le 4. Pri nemnem „Štajercu“ znaša torej polovica od 18 le 4. Ta res zna dobro računati!

Kako znajo naši narodni nasprotniki. Pred štirinajstimi dnevi je iskala tiskarna ptujškega „Štajerca“ dva stavca, ki pa morata biti pred vsem večja slovenskega jezika. Kmalu sta se oglasila dva. Dotični gospodar tiskarne jih pa ni hotel preje sprejeti, dokler nista izjavila, da sta sicer Slovenca rojena, toda se za svoj materni jezik ne brigata. Tako delajo naši narodni nasprotniki, Slovenci pa redimo in p dpiramo te narodne sovražnike. Še celo liberalni „Slov. Narod“, narodno napredno glasilu v Ljubljani, išče z inseratom takih ljudi za tiskarno „Štajerca“. Kdaj se bomo Slovenci spametovali?

Čujte, čujte, kaj piše Štajerc! „Ptujška okolica, meščanske šole za dečke nam silno treba!“ Tako piše zadnji nemškutarski „Štajerc“. Ko pa so naši slovenski poslanci v deželnem zboru zahtevali slovenske meščanske šole, je „Štajerc“ molčal kot grob! In ko so nemški gospodje v Gradcu nasprotovali slovenskim meščanskim šolam, ko so nemški listi pisarili, da slovenski kmet za kopanje krompirja in kidanje gnoja ne potrebuje meščanske šole, takrat je zopet modri „Štajerc“ molčal in se ni niti ganil proti nesramnim nemškim trditvam. Sedaj pa pride ta nemškutarska pokveka in prežveka to, kar so slovenski poslanci že neštevilnokrat zahtevali ter kliče hinavsko: „Ptujška okolica, meščanske šole za dečke nam silno potreba!“ Da nam slovenskim kmetom ptujške okolice treba meščanske šole, smo mi kmetje že davno spoznali in tudi že odločno zahtevali. Mi zahtevamo slovenske meščanske šole, kjer se bo tudi nemški podučevalo. Gospodje v Gradcu nam pa take nočejo dovoliti. Ti gospodje vedno vpijejo, kako potrebna je nemščina slovenskim dečkom, ko pa zahtevamo slovenske meščanske šole, kjer bi se lahko učili tudi nemščine, pa nam je ne dajo. Ako hočete nemški znati, pa pojdite v nemške šole, slovenskih šol, kjer bi se pa nemški učili, vam ne damo! Tako pravijo nemški gospodje v Gradcu, kar jasno kaže, da Nemcem ne gre za to, da bi Slovenci znali tudi nemški, ampak Nemcem se gre za to, da bi nas ponemčili. Zato je pa tudi „Štajercovo“ vpitje po meščanski šoli za okolico le hinavščina. „Štajerc“ bi rad nemško meščansko šolo, ker gre vse njegovo delovanje na to, da nas Nemci čimpreje pogoltnejo. Kmetje ptujške okolice, torej pozor!

„To pa je že preveč!“ Pred graškim okrajnim sodiščem se je vršil zanimiv prizor. Neki trgovec je kupil od nekoga tri ukradene stole. Vsled tega je bil obsojen na 10 K denarne globe. Dotični tat, ki je že presedel svojo kazen, je bil povabljen za prič. Ko je bila obravnavna končana, je trgovec takoj plačal 10 K. Tn pristopi k njemu tat priča in pravi, da zahteva pričnino. „Ali moram tudi pričnino plačati?“ „Seveda, ker ste obsojeni“, je bil sodnikov odgovor. Ker je prič, ki je imel na nekem listku zapisano, da je zamudil delo, zahteval 2 K, je obsojeni trgovec zopet posegel v žep, dal tatu 2 K in vzdihnil: „To pa je že preveč! Ta človek ukrade stole, vsled česar moram plačati 10 K kazni in sedaj dobi ta človek še posebej 2 K.“

Tat pa je mirno utaknil denarnico v žep in smehljaje izginil skozi vrata.

V Jurklostru je umrla 28. m. m. na driski najpridnejša učenka tamošnje šole 12-letna Antonija Zupanc.

Celjske novice. Natararica Ema Lipnik padla je po stopnicah in padla v zaboj, v katerem so bile steklene črepinje. Obrezala se je tako strašno, da ji je toliko krvi odteklo, da se je zgrudila, prišedši v okrajno bolniško blagajno. Poslali so jo v bolnico. — Zaradi nevarnega pretenja je bil aretovan v Trstu delavec Ivan Borčič. Na policijskem ravnateljstvu so spoznali v njem velikega tatu, ki ga celjske oblasti iščejo že tri leta.

Na šentjurskem kolodvoru so nastavljeni sami Nemci. Okoličani, Šentjurčani, govorite samo slovenski, ker sramota bi bila za Vas nemškutariti. Južna železnica naj nam nastavi same slovenske uradnike v Št. Jurij, ker Nemcev in nemčurjev mi ne maramo in odločno zahtevamo slovenskih uradnikov. Napisi na šentjurskem kolodvoru so še zmiraj samo nemški. Žalostno! Zahtevajmo svojih pravice!

Iz Laškega trga. Prebivalstvo naše okolice zuano je kot jako zavedno, ki ve, kam in komu svoj denar nosi, in ki noče več rediti naše že tako predebele in preošabne tržke nemškutarje. Vendar bi bilo treba v nekaterih ozirih veliko več odločnosti. Mnogo prepustljivi smo še. Ako se zbirajo Slovenci v gostilnah, kjer se toči samo nemško pivo, iz domače pivovarne pa ne, in to samo zato, ker je slovensko — kaj si naj človek misli o takih Slovencih? Vzemite si za vzgled odločne Šentjurčane! Kjer se toči domače pivo, kjer se podpira slovenska obrt, tam bodi vaše zbirališče. Nemci se iz nas samo norčujejo z neslanimi šalami. Ali vam naj dokažem? Na primer naš očka Herman, ki so jako brihten in kusten gospod: vse vejo in vse znajo. Zadnjič hoteli so osmešiti naš slovenski jezik, katerega še po njih mislih naši kmeti ne znajo, očka Herman ga pa le znajo in vprašali so nekaj kmetov za neko besedo, katera se med našim ljudstvom redkokdaj rabi. In glejte čudo! Očka Herman so to besedo vedeli, kmetje pa ne. Kako to? I kako! Izposodili so si to besedo malo poprej od nekega Slovenca z nelepim namenom, da slovenske kmete malo za nos potegnjejo. — Ker pa so že očka Herman tako za uganjke vneti, naj še rešijo to-le uganjko: Kako dolgo bodo še nemčurski trgovci po slovenskem Štajarskem uganjali nemško politiko? Radovedni smo posebno na ta odgovor. —

Trbovlje. Načelnikom tukajšnje kmetijske podružnice je bil izvoljen dne 1. t. m. g. živinozdravnik Franjo Pirnat, namesto odstopivšega mnogozasluznega nadučitelja Antona Gnusa.

Videm ob Savi. Izvrstno obdelani vinogradi „Traibar“, dosedaj lastnina veleposestnika Jožefa Šribar, so prodani. Kupil jih je deželni poslanec Ferdinand Roš. Ker je lega teh nasadov najlepša onega kraja, se tudi pri dela izborna kapljica, katero bo lahko vsakdo pokusil v gostilni gospoda poslanca.

Vojaška uprava kupi pri sledečih vojaških oskrbovališčih: v Mariboru 10.300 q ovsa, v Celovcu 1900 q rži in 4100 q ovsa, v Beljaku 2450 q rži in 7070 q ovsa. Ponudbe do 12. oktobra 9. ure dopoldne pri intendanci 3. kora.

Zvezde ugašajo . . . Pesmi Josipa Freuensfelda — Radinskega: Pod tem naslovom sta zbrala Fr. Cvetko in Vekoslav Spindler najlepše pesmi rajnega vnetega narodnjaka in mladolinjuba-učitelja, ki ga je v najboljših letih pobrala nemila smrt daleč med bratskim češkim narodom. Ker je pesnik posebno po Štajarskem bil skoro povsod znan po svojem vnetem delovanju, bo gotovo marsikdo z veseljem pozdravil to zbirko, ki ima tudi pesniško sliko ter kratek življenjepis in uvod. Stane s pošto 1 K 90 h ter se naročuje pri g. učitelju Fr. Cvetko, pri Sv. Andražu v Slov. goricah.

Umrl je dne 4. okt. knezonadškof gorški Andrej Jorda na otrpujenju srca.

Matica Hrvatska. Vstop za leto 1905 do 10. vinotoka. Prijave sprejema Gabriel Majcen v Mariboru. Udnina 6 K.

V Ameriki je umrl Frane Poličnik iz Mozirja.

Cerkvene stvari.

Duhovske vesti. Za duhovna svetovalca sta imenovana č. gg. Adam Grušovnik, dekan v Hočah, in Rudolf Jančič, špirtual v bogoslovju. — Na novo nastavljen je za kapelana v Št. Vidu pri Grobelnem č. g. Franc Ojsterš, ki je bil zaradi bolezni na dopustu. — Umrl je č. g. Fr. Pignar, vpokojeni župnik pri Mariji Snežni, v 68 letu svoje starosti. N. v m. p.!

Sv. Jožef na Studencih pri Mariboru. Največje čudo je tukaj naš zvonik, ki visi, kakor je komisija dognala, za 1-8 m proti Mariboru. Bati se je vedno, da bi sklopotal po bregu v deročo Dravo. Zato se je ustanovila cerkvena družba, da sezida naši cerkvi nov stolp. Gotovo zanima čislane bralce, kaj neki dela družba za zidanje novega zvonika, o kateri se je nekaj slišalo zvoniti pred kakimi tremi leti. Najblažji namen je imela družba tačas in ga še zdaj ima. Sv. Jožefu postaviti nov zvonik, iz katerega naj se novi in večji zvonovi glase; ospredje cerkve naj se malce podaljša, na cerkvenem koru pa naj zadone nove orglje. Zares blag namen in lep načrt. Težko bomo kaj dosegli ali vsaj kmalu ne!? In vendar! Kljub slabim denarnim prispevkom upa družba v doglednem času doseči namen in uresničiti načrt. Zadnji občni zbor dne 20. avg. letošnjega leta nam nudi sledeči pregled. Podpornih udov je bilo pretečeno leto 262 s prispevkom 367 K. Dobrotnikov je bilo 12 t. j. takih, ki plačuje vsako leto 10 K. Dali so 120 K. Ustanovniki so bili trije, t. j. taki, ki plačajo za vselej 100 K. Ti so dali 300 K. Vsega skupaj se je nabralo letošnje leto 787 K. Če to svoto prištejemo k prispevkom neimenovanih in prejšnjemu kapitalu, nabranega do 1. januarja 1905, imamo že precej lepo svoto 12.345-22 K. Poleg tega je opomniti, da je izvanredno lepi križev pot, ki že dve leti krasi notranjost cerkve sv. Jožefa, izplačala zvonikova družba. Veljal je 2000 K z voznino vred. Javno zahvalo torej izreka vodstvo omenjene družbe vsem p. n. podpornim, dobronim in ustanovnim članom in kličemo: Bog povrni vsem! Sv. Jožef bodi vam varuh v vašem življenju in dobitljiv pomočnik na vašo smrtno uro! Da bodo pa vsi p. n. člani na jasnem glede sv. maše, ki se zanje daruje, bodi pripomnjeno, da udje, ki plačajo udnino samo za eno leto, izvzemši ustanovnike, so tudi samo tisto leto deležni daritve sv. maše, ki se opravlja vsako prvo nedeljo itd. za žive in umrle ude zvonikove družbe. Vodstvo družbe tedaj goreče prosi, da bi se stari člani vestno spominjali družbe z letnimi prispevki; obrača se pa tudi s ponižno prošnjo do onih, ki se niso udje, pa imajo dobro in naklonjeno srce do sv. Jožefa, da se ga gmotno spominjajo in tako po svojih močeh pripomorejo doseči namen in uresničiti načrt družbe. Podobno sv. Jožefa, ki jih razpošljemo na nove ude družbe, imamo še nad 2000. Dal Bog, da se prav veliko število častilcev sv. Jožefa odzove naši skromni prošnji, da prej ko prej moremo pričeti s podiranjem starega in zidanjem novega zvonika! — Val. Eržen, sup., predsednik družbe. Fr. Doberšek, misijonar, tajnik in knjižničar družbe.

Društvena poročila.

Gornja Radgona. Baš je preteklo jedno leto, odkar se je v Gornji Radgoni obhajalo slavlje desetletnice bralnega društva, ob kateri priliki je prejela nova društvena zastava cerkveni blagoslov. Vsem domačinom in sosedom je še v živem spominu. Velike omenjene slavnosti je jako vplivalo na naše zavedno ljudstvo, ki se je potrdilo v narodni zavesti. Zdi se nam, kakor bi imel novi prapor našega bralnega društva neko tajinstveno moč na nas,

zakaj naše bralno društvo vidno napreduje in prav lepo se razvita mladeniška in dekliška zveza, ki med seboj tekmuje v izobrazbi in navdušenosti za narodne ideale. Da je to istinito, je pokazala dne 17. sept. velika narodna veselica, pri kateri so naša požrtvovalna dekleta vprizorile prvokrat gnljiv in poučljiv igrokaz „Na Marijinem Sreču“, v katerem se Marija proslavlja, bi rekel, kot zdravje bolnikov. Igra sama na sebi je vrlo zanimiva ter se prav toplo priporoča bralnim društvom. Ne vemo, kateri igralci bi prisodili lovorov venec, kajti vse so rešile — kakor vsikdar — svoje vloge prav izborno v splošno zadovoljnost obilnega občinstva. Čast jim! Tudi naši narodni sosedi so nas posetili od vseh strani v obilnem številu. Videli smo Radgončane, nenstrašene Prekmurčane, slavne Kapelčane, vrle Negovčane, bojevite in zmagovite Jurijevčane — jurijevske pevke so nas spet med posameznimi točkami razveseljevale s svojimi čistimi grli, za kar jim bodi iskrena zahvala! Deklamacije in pevske točke so se izvajale z izredno preciznostjo, tako, da so se morale nekatere pesmi ponavljati, n. pr. „Nazaj v planinski raj“, s čim se lahko ponašajo pevke in pevci, zlasti pa podjetni g. pevovodja. — Pa nekaj še moramo omeniti, kar še morda doslej bralno društvo v Gornji Radgoni ni doživelo. Marsikdo bi vprašal, kaj pa je bilo s tamburanjem? Ali je tamburica to pot z rajskomilimi zvoki izostala? Na to odgovorimo, da smo imeli uniformirane tamburaše, krepke rasti, prikupljivega jugoslovanskega obličja, ki znajo že od zgodnje mladosti drsati na tamburico. Bili so naši hrvatski bratje, gg. podčastniki artilerijske posadke v Radgoni, ki so se z dovoljenjem p. n. komandanta radostnega srca udeležili naše veselice. Ko se je zastor dvignil, je pozdravilo burno ploskanje gg. tamburaše, ki ni imelo ne konca ne kraja. Prvi mili akordi, izvaljeni na teh „čelarnih školkah“ so dvignili poslušalce raz sedeže, segali so nam do srca in frenetično ploskanje je bilo izraz velikega navdušenja, ki je zavladalo v dvorani. Zabava, ki so nam jo priredili naši hrvatski bratje s svojim tamburanjem, je bila sijajna, za kar izrekamo pristrčno zahvalo v prvi vrsti p. n. g. komandantu za njegovo dovoljenje, v drugi vrsti pa čilim rojakom gg. podčastnikom za njihov napor in trud. Vsakdo, ki je bil na veselici, je vzkliknil, češ, to je bilo lepo, mi ni žal za par vinarjev, ki sem jih izdal, take veselice so poštene, kjer se predstavljajo igrokazi, ki pospešujejo božjo čast, Marijino čiščenje in pa narodno zavest, kjer se razlegajo nedolžne, mile slovenske pesmice in glasijo ubrani akordi slovanske godbe, omiljene nam tamburice!

V Starem trgu pri Slovenjgradcu se je vršila dne 24. septembra veselica ondotnega bralnega društva. Predsednik gospod Schöndorfer je v obilnem številu došle goste zelo pristrčno pozdravil ter pokazal na visoko nalogo bralnega društva, da goji izobrazbo in edinost med društveniki. Podučen govor je imel član slov. katol. akademičnega društva „Zarja“ g. Kotnik in sicer je zelo temeljito, a vendar tudi poljudno govoril o čitanju časnikov in knjig ter o knjižnicah. Dva nadebudna mladeniča in pogumna, nadarjena mladenka — žal da nam imena niso na razpolago — so navduševali mladeniče in mladenke v iskrenih besedah, da se z učenjem in čitanjem pripravljajo na resno stanovsko življenje. Urednik g. dr. Korošec je vspodbujal stariše, da pridno pošiljajo otroke v okoliško šolo in da jim tudi pozneje, ko so dovršili ljudsko šolo, poskrbijo za nadaljno izobrazbo. Krasno se je igrala igra „Svoji k svojim“ in so vsi igralci nastopali z dovršeno naravnostjo. Vsa čast jim! Veselica je dobro vspela iv je lahko bralno društvo ponosno na njo. Naj sledi kmalu druga!

Šmartno pri Slovenjgradcu. Krajni šolski svet priredi dne 18. t. m. v Narodnem domu v Slovenjgradcu tombolo v prid ubogim šolskim otrokom.

Slov. delavsko podporno društvo v

Hrastniku. Dne 24. m. m. se je vršil v gostilniških prostorih g. Fr. Roša ustanovni zbor „Slov. delavskega podpornega društva v Hrastniku“. Da se je to zgodilo, zato ima pripravljalni odbor, na čelu mu rudar Dom. Majcen, pač največ zaslug. Poudarjati moramo tu, da vlada ni odobrila predloženih pravil, a vrnila jih je predlagatelju — 5 dni prepozno in s tem se je društvo ustanovilo. Ustanovni zbor se je vršil v najlepšem redu. Številnim navzočim so se prečitela in razložila pravila, nato so se sprejemali člani (koj ta dan okrog 50) in zatem so bile volitve. Predsednikom je bil voljen rudar Iv. Štravs, ki je po raznih pozdravih ob splošnem navdušenju zaključil oficialni del ustanovnega zbora. Isti čas je imela tudi soc. demokratična stranka svoje zborovanje, ki je bilo kaj pičlo obiskano.

Tržne cene

v Mariboru od 24. sept. do 30. sept. 1905.

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		—	—	—	—
rž.		—	—	—	—
ječmen		—	—	—	—
oves		—	—	—	—
koruza		—	—	—	—
proso		—	—	—	—
ajda		—	—	—	—
seno		4	—	4	30
slama		8	60	8	80
1 kg					
fižola		—	32	—	28
grah		—	40	—	48
leča		—	36	—	64
krompir		—	6	—	7
sir		—	34	—	38
surovo maslo		1	58	1	64
maslo		2	—	2	40
špeh		1	40	1	48
zelje, kislo		—	28	—	32
repa, kisla		—	20	—	24
1 lit.					
mleko		—	20	—	22
ametana, sladka		—	40	—	56
„ kislá		—	64	—	72
100 glav					
zelje		5	—	8	—
1 kom.					
jajce		—	—	—	8

Ponos vsake gospodinjice je dobra kava.

Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava

se ne bi smela pograditi
v nobenem gospodinjstvu, kadar se
pravi kava pijača.

...
Zahtevajte le izvrsno kavo
s imenom „KATHREINER“.

Gospodarske stvari.

Vžgana znamenja na živalskih kožah. Nižjeavstrijska trgovinska in obrtna zbornica opozorila je na škodo, ki zadane trgovino s kožami s tem, da se na najbolj del kož živalij, ki se imajo klati, vtisnejo vžgana znamenja (vžigi), kar povzroča, da zgubijo kože, tudi v škodo živinorejcev, samih, jako mnogo svoje vrednosti. Sicer se

je v najnovejšem času omenjeni ta z narodno-gospodarskega stališča obžalovanja vredni običaj vsled vpliva kmetijskih družb baje deloma omejil, vsekakor pa se še mnogo živinčet posebno govede živine kolje, kojih kože so vsled takih vžganih znamenj (vžigov) manjše vrednosti.

Društvena naznanila.

Sv. Marko niže Ptuja. V nedeljo, dne 8. t. m. priredi "Bratno društvo" poučno predavanje in igro v šoli. Poučeval bo vinorejski instruktor g. J. Zupanc iz Ptuja. Predstavljal se bo šaliva igra "Kmet Herod", ki jo vprizore vrli bukovski fantje. Zvečer zabava v gostilni g. Čeha. K obilni udeležbi vabi odbor.

Isobraževalno, zabavno in podporno društvo "Zvezda" na Dnnaju je imelo zabavni večer v nedeljo 1. oktobra 1905 v dvorani "Zum Senator", Dunaj I. Reichsratsstrasse 19 (vhod Felderstrasse 3). Začetek ob 7. uri zvečer. Prihodnji zabavni večeri bodo ob nedeljah: 5. novembra in 3. decembra 1905, 7. januarja, 4. februarja, 4. marca, 1. aprila, 6. maja 1906 v isti

dvorani (Dunaj, I. Reichsratsstrasse 19). Prijatelji društva dobrodošli!

ZAHVALA.

Ob sklepu šolskega leta 1904/5 izrekata podpisani krajni šolaki svet in šolsko vodstvo ormoške slovenske okoliške šole priručno zahvalo vsem istim, ki so se tekom leta pokazali naši šoli na eden ali drugi način naklonjene. V prvi vrsti gre iskrena hvala vsem blagim podpornikom in vzdržiteljem šolske kuhinje ki so z denarnimi sredstvi in različnimi živili omogočili, da se je v zimskem času razdelilo 2650 toplih kosil med revne in potrebne otroke. Malone isti prijatelji in pospešitelji naše šole so omogočili, da smo povodom božičnice dne 22. decembra 1904 obdarili 116 najrevnejših otrok z različno obleko in da smo vse otroke še primerno pogostili z bidri in pecivom. Tudi povodom prvega sv. obhajila in ob sklepu šolskega leta so bili otroci z bidri, kavo, pecivom, malincem itd. pogosteni, za kar se vsem različnim darovalcem srčno zahvaljujemo.

Največ dobrotnikov in podpornikov šteje naša šola v Ormožu. Slovenski Ormožani, zlasti pa vrle na-

rodne gospe in gospodične, so kar tekmovali med seboj v požrtvovalnosti do naše šolske mladine. Pa tudi zavdni okoličani iz Hardeka, Pušinc, Pavlovc, Dobrave, Lešnice in Huma so nam vsakokrat radodarno pomagali. Vsem tem prijateljem naše šole — katerih je toliko, da jih imenoma ni moči navesti — se srčno zahvaljujemo in jih prosimo, da ohranijo svojo naklonjenost naši šoli tudi v bodoče.

Ormož-okolica, 25. sept. 1905.

Mart. Stanič,
načelnik kraj. šol. sveta.

Jos. Rajšp,
šol. vodja.

Dr. Bergmann
v Mariboru 676 3-1

● se je vrnil. ●

Loterijske številke.

Line 30. septem: 53, 43, 71, 14, 20.
Trst 30. septem: 39, 45, 62, 89, 75.

Proda se.

Hiša z vrtom in poljem, četrt ure iz mesta, se po ceni proda. Naslov v upravnistvu. 619 6-3

Hiša, enonadstropna, dobro zidana, najemniška, dve kleti in trgovino v hišo, blizu koroškega kolodvora, se po ceni proda. Vpraša se Bankarigasse št. 4, Maribor. 609 10-4

Velika omara iz mecesnovega lesa dobro ohranjena, se vzame narazen, je za vsakovrstno rabo, tudi v katero bratno društvo za shrambo knjig itd. pripravna, se po ceni proda pri Ani Plirš v Ptuj, Poštna ulica št. 12 (Postgasse) I. nadstr. 638 3-3

Nova hiša je na prodaj, z enim nadstropjem, stanovanjskih doneskov na leto je 612 gld., velik vrt, hlev za svinje. Cena je 8400 gld., izplačati se samo 4000 gld., v Studencih pri Mariboru št. 160, pri mali cesti med cerkvijo in šolo. 637 4-3

Lepo hišo, s 5 stanovanji, četrt ure od mesta, velik vrt, njiva, sadonosnik in lepe brajde, po ceni proda Detiček Štef. v Poberšah št. 8 pri Mariboru. 657 2-2

Malo posestvo blizu postaje Pesnica se proda, hišni hram, vinograd, sadonosnik in njive, vsega 4 orale za 1700 fl. Več pove Martin Repa na Ranti hš. št. 65. Pesnica. 658 3-2

Sode od masti z lesenimi in železnimi obroči se prodajo po ceni pri provijanturi v vnašniči deželne brambe v Mariboru. 659 2-2

Lepo gospodarstvo se takoj zelo po ceni proda. Izvrstno mesto za kolarja ali pa mizarja. Naslov pri upravnistvu. 363

Lepo posestvo v Hočah pri Mariboru je na prodaj, hiša, 2 sobi, zidani, obokani hlevi, velik sadonosnik s kušeno, velike brajde, 2 njivi, 2 vrta, studenec, 5 minut od farne cerkve, malo uro od mesta. Več pri upravnistvu. 669 1-1

Mošne vage (Korneuburske) se dobe pri Fehrenbachu v Mariboru, Gospoška ulica. 670 2-1

Vinograd se proda ali da v najem v občini Kaniža, pošta Pesnica. Proda se tudi letošnja trgatve istega vinograda. — Naslov: Oberleitner, poste restante, Gradec. 680 2-1

Sode prodaja Felix Schmidl v Mariboru, Koroška cesta. 662 3-1

Stiskalnica (preša) na vrtalo se proda za 240 K. Zve se v Mariboru, Bismarckstrasse 18, v parterju na levo. 676 1-1

Lepo posestvo se po ceni proda, 25 minut od Maribora, novo zidana hiša, z opeko krita, obstoječ iz dveh sob, lepa kuhinja, klet za vino, hlev za govejo živino, hlev za svinje, lepe brajde in vodnjak, lep sadonosnik in njive, vrt za zelenjavo. Posestvo meri dva orala. Natančneje pri gospodarju. Jožef Schönegger, posestnik v Krčevinah pri Mariboru.

V najem se da.

Lokal za trgovino se po zelo nizki ceni da v najem. Naslov pri upravnistvu lista. 633 3-3

Hišo z malim posestvom, blizu ceste ali kolodvora želi na več let v najem. Ponudbe na upravnistva pod "Najem". 653

Učenca sprejme Matija Hočvar, ključavničarski mojster v Novi vesi pri Ptuj. 660 3-2

Dva učenca se takoj sprejmeta in sicer eden za pekarno in jeden za mlin pri Iv. Böhm v Framu. 664 3-2

Dva viničarja se takoj sprejmeta. Vsak viničar mora imeti 4-5 delavskih moči, dobro znati delati nov nasad ter tudi cepiti. Oglasiti se je pri Viktor Kamšek, posestniku v Framu. 661 2-2

Pomočnika, poštenega in zvestega, stalno delo po zimi in po letu, sprejme takoj Janez Kapun, čevljar pri Sv. Jakobu v Slov. gor. 654 3-2

Učenec, iz poštene hiše, se takoj sprejme v trgovino z mešanim blagom Franca Korošec v Gornji Radgoni. 651 3-2

Proste službe.

Organist z dobrimi spričevali, išče službe na večji župniji; prevzame tudi službo občinskega tajnika. Več pove upravnistvo lista. 671 3-1

Učenca sprejme takoj tapetar Vesjak v Mariboru, Schwarzgasse. 668 3-1

Učenca, ki bi imel veselje do mesarske obrti, sprejemem takoj. Biti mora čednega vedenja in malo korajžen. — Josip Štelcer, mesar v Celju. 666 3-1

Krojaški pomočnik se sprejme na stalno delo pri Ivanu Partlič v Studencih pri Mariboru št. 49. 663 1-1

Krojaški pomočnik, priden in zelo zastopen pri krojaškem delu, se takoj sprejme pri Filipu Verboštu, krojaškem mojstru v Spod. Radvanju št. 121.

Za majerja želi priti mož, ki razume živinorejo in gospodarstvo. Naslov pri upravnistvu. 678 2-1

Zidarji se sprejemajo pri zidanju hotela v Rogaški Slatini. 675 1-1

Učenec z dobrimi šolskimi spričevali se sprejme v trgovino z mešanim blagom Tomaž Mikl in sin, Sv. Marjeta pod Ptujem. 644 2-2

Išče se oskrbnik

ki je vešč tudi hmeljarstva, s takojšnjim nastopem, plača po dogovoru. Ponudbe naj se pošiljajo na upravnistvo "Slov. Gospodarja" do 15. oktobra. 640 2-1

Konjak

iz starega, domačega vina, prodaja franko 4 steklenice 12 K, 2 l. 16 K, novo naravno Franc. žganje 2 l K 9-60, žganje iz drožja, tropin in vinskih ostankov 2 l K 5-60. 85 48-29

BENEDIKT HERTL,

posest. graščine Golič pri Konjicah. Štatersko. — Zaloga pri Alojzu Quandestu v Mariboru, Gospoška ulica.

B. Talento,

prodajalna drv in premoga
Maribor, Mellingerstrasse 12

se priporoča. Naročila se tudi sprejemajo v trgovinah J. Janšek, F. Hartinger, C. Weingerl v Tegetthoffovi ulici, M. Berdaj's Sofijni trg, Filiala Weigert Bismarkova ulica in v hočki mlekarni Sammerlingova ulica. 62 26-20

Prostovoljna sodnijska dražba posestva.

Na zahtevanje dedičev rajnega g. Franca Kočvar je odredila c. kr. okrajna sodnija v Mariboru odd. V., da se proda na Kozjaku ležeči travnik (vlozna št. 23 k. o. Kozjak), ki meri 1 ha 62 a in 89 m².

dne 14. oktobra 1905, 679 1-1

ob 11. uri dopoldne v tuuradni sobi št. 7. Izklicna cena je 1955 K, pod to ceno se ne proda. Na posestvu zajamčenim upnikom ostanejo njihove zastavne pravice brez ozira na kupno ceno.

Kupna cena se plača sledeče: tretjina takoj, ostala svota, h kateri se zaračuna tudi 10 % varščina, pa v 3 mesecih. Pogoji so na vpogled pri sodnji sobi št. 7.

C. kr. okrajna sodnija Maribor, oddel. V.,
dne 24. sept. 1905.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri žledodnih boleznih, ublažujejo katar, urejujejo izmoček, odpravijo nadihu, bolečine in krče. Pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na materici in materni ter ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmetički hiši. Dobiva se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**, zato se naj naročujejo točno pod naslovom: 483 20-11

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotica se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na vsako pošto: 1 ducat (12 steklenic) 4 K. 4 ducate (48 steklenic) 14 60 K. 2 ducate (24 steklenic) 8 K. 5 ducate (60 steklenic) 17— K. 3 ducate (36 steklenic) 11 K.

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim uspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, čivilja; Josip Seljanič, seljak itd. **Ustanovljena 1. 1360.**

Mestna lekarna, Zagreb,
Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!